

RECULL DE PREMSA

16/05/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
16/05/14	LA MAÑANA ja té la xapa contra els blocs electorals / LA MAÑANA DIARIO DE PONENT	4	1
16/05/14	El Col·legi dóna la xapa antiblocs / SEGRE	5	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
16/05/14	POSAR PORTES A TWITTER / EL PUNT AVUI	7	1
16/05/14	REBUIG A LA PENALITZACIÓ PREVENTIVA DE LES XARXES / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	8	2
16/05/14	LOS ANUNCIOS DE LA TELEVISIÓN SE COMUNICAN CON SU MÓVIL / CINCO DIAS	10	1
16/05/14	ELS INTERNAUTES, CONTRA EL CONTROL POLÍTIC DE LES XARXES SOCIALS / ARA	11	2
16/05/14	L'ACOMIADAMENT D'ABRAMSON REVELA TENSIONS A 'THE NEW YORK TIMES' / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	13	1
16/05/14	L'HONESTEDAT BRUTAL DE JOE SACCO / ARA	14	1
16/05/14	MIRA, MIRA, UN AVIÓ! / EL PUNT AVUI	15	1
16/05/14	NO FORCEU GOOGLE A 'OBLIDAR' / ARA	16	1
16/05/14	LA PERIODISTA CÈLIA QUINTANA HA ESTAT GUARDONADA AMB EL PREMI A LA SEGURETAT VIÀRIA / REGIO 7	17	1
16/05/14	MEDIAPRO COMPRA EL SERVEI DE TV PER INTERNET TOTALCHANNEL / ARA	18	1
16/05/14	MEDIAPRO COMPRA TOTALCHANNEL I LA FARÀ ACCESSIBLE ALS ABONATS DE GOL TV / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	19	1
16/05/14	AMENACES A PERIODISTES D'EL MATÍ INDEPENDENT / EL MATI INDEPENDENT DE LLEIDA	20	1
16/05/14	VIVENDI OBTÉ UN 20,1% MÉS / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	21	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

LA MAÑANA

Esther Niubó destaca que el PCi TAL "és un referent"

LLEIDA • La número dos del PSC i quinze del PSOE a les europees, Esther Niubó, va visitar ahir el Parc Científic i Tecnològic, del qual va dir que "és un referent a Catalunya, Espanya i Europa en el sector agroalimentari."

BUBA MIHAYLOBA

LA MAÑANA ja té la xapa contra els blocs electorals

LLEIDA • El president del Col·legi de Periodistes de Lleida, Rafa Gimena, va fer entrega ahir d'una xapa al director de LA MAÑANA, Josep Ramon Ribé, que dóna suport a a campanya contra els blocs electorals.

privat

El difícil elogi a l'adversari

El líder d'ERC, Oriol Junqueras, manté el seu to professoral que fins ara li ha donat tan bon resultat i en el míting de Lleida va explicar com de difícil és aconseguir que els polítics parlin bé dels seus adversaris. Diu que ho va proposar i fins i tot que ho va practicar amb qui comparteix els seus objectius, però va admetre que no hi ha manera: la tendència a la nostra política és a la crítica generalitzada. No va donar noms però se'l va entendre prou.

El Col·legi dóna la xapa antiblocs

Els blocs electorals als mitjans públics són una vulneració del criteri periodístic i el Col·legi de Periodistes ha decidit protestar contra la imposició repartint xapes per les redaccions en les quals demana *sí* a la informació i *no* a la imposició.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Justícia

Posar portes a Twitter

ALERTA • Jutges i advocats adverteixen el govern espanyol del risc de penalitzar en excés les conductes dels ciutadans a internet **DRETS** • Els penalistes recorden que la legislació vigent ja protegeix contra amenaces, injúries o atemptats contra l'honor **RETROCÉS** • Actuar contra certs comentaris suposaria censura i límits a la llibertat d'expressió, segons els experts

Marta Ciércoles
BARCELONA

Quina diferència hi ha entre dir a una persona a la cara "tant de bo et moris" i fer-li arribar aquest mateix missatge a través d'una piulada del Twitter? El mateix acte és més greu en el segon cas que en el primer només perquè el missatge s'ha penjat en una xarxa social? Amb la llei a la mà, no hi ha diferències entre un comentari i l'altre, i dependrà d'un jutge determinar si es pot interpretar com una amenaça (i, per tant, és constituït de delictes) o si, simplement, es tracta d'un acte de mala educació i mala llei. Algunes de les reaccions que la mort de la presidenta del PP de Lleó, Isabel Carrasco, ha suscitat a les xarxes socials han obert un debat sobre la necessitat o no de regular de manera més estricta els comentaris abocats en aquests canals de comunicació. El ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, s'ha encarregat de posar llenya al foc, defensant mesures legals que ajudin a "posar fre" als comentaris que impliquin "atacs a la convivència normal, democràtica i pacífica". Ahir mateix, la Guàrdia Civil va detenir un jove de dinou anys a Tavernes de Valldigna (Safor) per haver parlat de l'assassinat de polítics a través del seu compte de Twitter.

Jutges i advocats alerten del risc de penalitzar en excés les conductes dels ciutadans i, sobretot, del perill que suposaria limitar el dret fonamental de la llibertat d'expressió. "Internet és un mitjà, però no canvia les conductes de la gent", assegura l'advocat penalista Andreu van den Eyden, especialista en delictes informàtics. "En principi, s'injúria, es calumnia i s'amenaça tant a les xarxes socials com al carrer i, conceptualment, tot és el mateix delictes", coincideix Jordi Cabezas, membre de la secció de dret penal del Col·legi d'Advocats de Barcelona. La legislació vigent ja preveu la persecució d'aquest tipus de delictes i "la fiscalia, tant d'ofici, com a instàncies d'un particular afectat, pot perseguir-los", explica l'advocat Josep Matas, especialitzat en dret de les noves tecnologies.

El que sí ha canviat amb les noves tecnologies i, especialment, amb les xarxes socials és la repercussió dels comentaris que s'hi mostren públicament. "L'efecte es multiplica, però fins i tot, per a ca-

Piulades ofensives Contra el catalans

"Els catalans sou brossa no haurieu d'existir Franco us hauria d'haver afusellat a tots, escòria." @Jordi_Rubies_G

"Catalans de merda; no es mereixen res"
(Twit enviat per l'exnúmero 2 de la Marca Espanya, Juan Carlos Gafo Acevedo)

"Fills de puta de merda. Em cago en els vostres morts. Tant de bo us posin una bomba i us cremin la vostra casa, bastards. ¡Catalunya és Espanya!" @Bautistacara-19

"Aquell gordo no hauria d'existir i els catalans, tampoc, són un error de la natura." @Jordi_Rubies_G

Després de l'assassinat d'Isabel Carrasco

"Sento dir-vos que la mort de la Isabel Carrasco me la bufa. Més d'un espanyol s'ha suïcidat per la qualitat de vida que ells ens donen." @AngelaBV

Iniciació a la violència terrorista

"El pròxim 13 de maig hauria estat l'aniversari de Miguel Ángel Blanco però oooooohhhh, ETA li va fotre dos trets a la 'chola'." #quesejoda#pudrete

Contra les dones

"Cap dona és maltractada sense motiu". @morenpoques

"Més val que et cuidis les espatlles. Et violaré pel cul a les vuit de la tarda i penjaré el vídeo a internet."
Twit enviat a la periodista i feminista Caroline Criado-Pérez

facebook

"ETA es carregava com a molt dos regidors a l'any i l'estat deia que ells eren uns malvats terroristes i els perseguia, torturava, matava i empenyava. En canvi, els bancs maten cada dia i aquí no passa res, l'estat els empara, protegeix i defensa." Comentari penjat al Facebook d'un dels internautes detinguts per apologia del terrorisme.

Primer detingut

Un jove de 19 anys va ser detingut ahir per la Guàrdia Civil a Tavernes de Valldigna (Safor), acusat de fer apologia del assassinat de polítics a través de Twitter.

sos d'aquest tipus, en què els missatges es fan públics a través de canals que n'amplifiquen la difusió, el Codi Penal ja preveu agreujants", aclareix Jordi Cabezas.

L'altra particularitat dels delictes comesos a través de les xarxes socials és la distància que separa víctima i agressor, i la dificultat d'investigar i d'arribar a esbrinar qui ha estat l'autor dels fets, i encara més si ho ha fet des d'un estat de fora de la Unió Europea. "Això fa que la tasca policial sigui més

complexa, però no canvia la naturalesa del delictes, que, conceptualment, és el mateix a Twitter que al carrer", insisteix Cabezas.

Pel professor de comunicació audiovisual de la UPF i expert en internet, Josep Maria Ganyet, el que passa a l'espai virtual i a la plaça pública són dues cares de la mateixa moneda. Amb tot, adverteix que la societat encara està aprenent a valorar l'impacte que tenen els seus actes a través de les xarxes socials. "Quan estem sols en una habitació i

fem una piulada o pengem un comentari a Facebook, ho percebem com un acte que fem des de la intimitat, quan, en realitat, estem posant aquell contingut a l'abast d'un auditori enorme, com mai abans havíem tingut." Alhora, Ganyet també assenyalava un element positiu: "Internet i les xarxes socials ens han donat un poder, el de crear opinió i organitzar-nos, que abans no-més tenien uns pocs." L'advocat Jordi Cabezas també destaca aquest canvi com a fonamental: "Persones que abans no tenien accés a mitjans públics ara tenen l'opció de fer-se sentir, i això és el que realment preocupa el govern espanyol. Els que no tenien veu, ara en tenen, i els volen controlar."

Però, es poden posar portes a internet? Regular les xarxes socials no seria com matar mosques a canonades? Pitjor encara, no seria una forma de censura preventiva? Per l'advocat Josep Matas, no hi ha dubte que "internet i les lleis no són gaire amics" i que una regulació excessiva d'aquest àmbit constituiria clarament una limitació dels drets de llibertat d'expressió i d'opinió.

**"Cal deixar canals
d'expressió, fins i tot a la
dissidència radical", alerta
un advocat penalista**

"Internet ens planteja nous riscos, però ens hem d'acostumar a coexistir amb un cert nivell de risc, perquè l'alternativa és la censura", sentència. "Restringir la llibertat d'expressió sempre acaba sent molt perillós", afegeix Van den Eynde, que en aquest aspecte es mostra partidari de societats com la nord-americana, on s'ha optat per posar el mínim de límits a la llibertat d'expressió. "Cal deixar-hi canals, fins i tot a la dissidència més radical. Mentre no es cometin delictes, sempre queda la possibilitat de demanar a Facebook o a Twitter que retirin un comentari", afirma.

Precisament, els mecanismes de control de què disposen les xarxes han estat sovint suficients per evitar denúncies i demandes civils per atemptats contra el dret a l'honor, a la intimitat o a la pròpia imatge. "El cert és que, per la raó que sigui, la gent no denuncia, i això que fa molt de temps que a les xarxes es diuen barbaritats", conclou Matas. ■

El debat polític a internet

Pàgines 2 a 5

DEBAT SOBRE UNA PROPOSTA POLÈMICA

Rebuig a la penalització preventiva de les xarxes

Juristes i tuiters jutgen suficient la llei actual per castigar els delictes

Acusen el Govern del PP de voler coartar la llibertat d'expressió

JESÚS G. ALBALAT / CARMEN JANÉ
BARCELONA

Experts en internet i juristes consultats per aquest diari consideren que no és necessària cap reforma legislativa com la que pretén dur a terme el ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, per penalitzar els insults, les injúries i les amenaces com les que es van poder llegir a les xarxes socials arran de l'assassinat de la presidenta de la Diputació de Lleó, Isabel Carrasco, dirigent del Partit Popular.

Els especialistes coincideixen que el Codi Penal actual ja regula els delictes d'insults, calúmnies o incitació a l'odi, i que les xarxes so-

cials únicament són el suport utilitzat per cometre'ls. També critiquen que es pretengui legislar «a cop de titulars». Això sí, només quan convé a qui mana en aquell moment. I és que a la xarxa s'han pogut llegir insults molt greus contra altres persones públiques, com Pilar Manjón, presidenta d'una associació de víctimes de l'11-M, o polítics d'altres tendències sense que fins ara el ministre de l'Interior s'hagi declarat preocupat per això.

L'advocat i professor de Dret Constitucional de la Universitat de Girona Pere Simón jutja impossible controlar els comentaris a les xarxes socials, però apunta que la tecnologia permet el seguiment d'aquests missatges i «oferir la resposta penal adequada». Els delictes que es poden cometre al proferir de terminades expressions «han existit sempre» i l'única diferència és el canal utilitzat. «No fan falta matisos. Tot està regulat i els delictes es poden perseguir igual a la xarxa que en altres suports», explica. Tampoc, segons la seva opinió, s'haurien d'endurir les penes quan el delictes d'insults (expressions greus que lesionen la dignitat de la persona) o calúmnies (la imputació d'un delictes no comès) s'hagi fet per internet. «És terrible que es vulgui legislar a cop de titulars», lamenta.

DECLARACIÓ EN CALENT // En la mateixa línia coincideix Enrique San Juan, professor i consultor de xarxes socials a Barcelona, que considera que aquests rampells de voler controlar Twitter «estan en la línia dura de la dreta i de voler coartar la llibertat d'expressió en tots els àmbits». San Juan assegura que, tot i que no comparteix l'expressió ni les formes, «aquests tuits revelen un estat d'opinió i de fastigueig que mostren un sentiment de ràbia i injustícia davant del que està succeint a Espanya». «Abans la gent adoptava un paper més passiu, ara les noves tecnolò-

Emilio Zegrí

ADVOCAT

«És més fàcil per al polític sancionar conductes que evitar que certes coses es repeteixin. Prefereixen maquillar»

Neus Arqués

ANALISTA DIGITAL

«Els polítics han de considerar les xarxes com els mítings, i sempre hi ha hagut 'rebentamítings'»

L'acció policial i judicial

PROCESSOS OBERTS A ESPANYA

22 detinguts en un mes i mig

La policia espanyola va detenir ahir a Tavernes de la Vallidigna (València) un jove antisistema acusat d'instar a Twitter a assassinar polítics. La detenció d'ahir se suma a les de 21 persones més, el mes d'abril passat, acusades de burlar-se a les xarxes socials de víctimes del terrorisme com Irene Villa o Miguel Ángel Blanco, d'enaltir ETA o de demanar al GRAPO que atempti contra polítics.

A Espanya, ja hi ha dues sentències condemnatòries per insults a

Twitter. Una va obligar un jove català a pagar 1.300 euros més les costes del judici per haver dit «puta» a la delegada del Govern a Madrid, Cristina Cifuentes, en un missatge. El tuit, que feia servir un pseudònim, va haver de demanar-li perdó en la vista judicial. Un altre home va ser condemnat a pagar 570 euros per diversos missatges vexatoris i sexistes contra una periodista.

Al Regne Unit, el 2012, un polític britànic retirat, Lord McAlpine, va denunciar i va aconseguir la con-

La justícia espanyola ja ha condemnat dos tuiters que van insultar Cifuentes i una periodista

Tema del dia : El debat polític a internet

PAÏSOS CENSORS DE TUITS

1 La Xina és l'únic país que té vetat als seus ciutadans l'accés a Facebook i Twitter

2 L'Iran, Egipte i Veneçuela han imposat censures parcials sobre activitats de l'oposició política

3 El Govern de Turquia ha fet marxa enrere en el seu intent de prohibir la xarxa pel veto judicial

LA PLATAFORMA

Twitter se'n renta les mans

La companyia permet denunciar comptes, però endossa tota la responsabilitat a l'usuari

C. J. / J. G. A.
BARCELONA

Les normes d'ús de Twitter ho diuen molt clar: «Vostè és l'únic responsable de l'ús que pugui fer dels serveis, de qualsevol contingut que reproduïxi a través dels serveis i de qualsevol conseqüència que d'això es derivi (...). El que es diu a Twitter es pot veure a tot el món de manera instantània. ¡Vostè és el que tuiteja!». Per això, la xarxa social que utilitzen de manera activa 255 milions d'usuaris a tot el món (el 78% d'ells des del mòbil) permet denunciar des de fa uns anys a qui «amenaci o insulti» altres usuaris.

L'avertència, que va inclosa a la llista de termes d'ús que ningú s'acostuma a llegir, passa un pèl desapercebuda respecte a la llarga normativa d'accions contra l'spam o les infraccions contra el copyright o la usurpació d'identitat, però hi és.

Malgrat tot, Twitter, amb seu a San Francisco, avisa que en tot moment se cenyirà a les lleis nord-americanes en cas de conflicte. I als Estats Units s'admet que algú pugui no declarar contra si mateix i es consagra la llibertat d'expressió. Però l'empresa també ha obert seus els últims anys a Dublín, París, Londres, Amsterdam i Madrid per a les seves operacions de màrqueting i publicitat, cosa que podria equiparar la seva situació a la d'altres empreses nord-americanes que també disposen de delegacions europees, com és el cas de Google.

La sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea publicada dimarts passat, i que condemna Google a eliminar vincles lesius si un usuari sense rellevància pública l'hi sol·licita, dicta que a l'empresa se li aplica la legislació europea perquè té seus socials i negoci en països europeus i es dirigeix als seus ciutadans.

Reacció si hi ha avis

La qüestió de si Twitter té o no alguna quota de responsabilitat pels continguts publicats pels seus clients divideix els experts. L'advocat i professor Pere Simón, expert en noves tecnologies, insisteix que els usuaris de les xarxes socials són responsables del contingut

dels seus missatges i que es pot requerir a les plataformes d'internet que s'esborrin els seus missatges si es consideren ofensius. «Qualsevol persona ho pot fer i l'empresa que gestiona la xarxa social ha de donar resposta a la petició. Si no ho fa, podria incórrer en responsabilitats i l'ofès el podria reclamar judicialment per no haver eliminat el text que considera insultant. És a dir, la companyia podria arribar a ser responsable legalment de l'acció. Una altra qüestió és si una demanda d'aquestes característiques prosperaria o no als tribunals espanyols. Per ara, no hi ha sentències.

«A mi ja em sembla correcte aquest sistema d'avisar primer la plataforma», sosté Genís Roca, historiador i fundador de l'agència

La legislació actual preveu que una plataforma és responsable si no actua davant l'avis

Els experts en xarxes apel·len al caràcter efímer i emocional de Twitter

de xarxes socials Roca Salvatella. «Ningú es mirà els missatges un per un», afegeix.

D'altres, en canvi, creuen que hi ha una certa responsabilitat de la plataforma que no és atesa. «Twitter cotitza en borsa gràcies a tots els seus usuaris, així que hauria de valorar com resolde certes situacions. No val dir que la responsabilitat és només dels usuaris. Que busquin els seus enginyers mecanismes que permetin un ús més sofisticat de l'eina», sosté l'analista digital Neus Arqués.

«Twitter és molt immediat, molt viral, però també molt efímer i emocional. I cap empipament durarà eternament, la gent se n'oblida. Un altre cas és l'assetjament continuat amb diversos missatges», recorda el professor Enrique San Juan. ■

logies permeten un paper reactiu que a vegades deriva en una expressió molt en calent.

Els advocats Emilio Zegri i Blanca de Olivar també ho tenen clar: no fa falta una reforma penal. «No és necessària. Introduir més delictes al Codi Penal és perillós. Hi ha una figura en dret que s'anomena salt endavant. És a dir, és més fàcil per al polític sancionar determinades conductes que fer coses positives perquè aquestes accions no es repeteixin», diuen. «És una manera de maquillar el que pot ser un conflicte», afirmen.

«La gent fa coses que no sap que són delictes. Però la ignorància de la llei no n'eximeix del compliment», afegeixen. Els dos advocats adverteixen, així sí, que «aquesta forma de legislar pot incidir en una retallada de les llibertats. És molt perillós. Hi

ha una tendència a penalitzar molt el ciutadà, com passa, per exemple, amb el projecte de llei de seguretat ciutadana», subratllen.

«A internet, més que regular, s'ha d'educar, perquè la gent es deixa anar. No pots dir a Twitter el que no diries en veu alta en un bar. Voler posar-se a regular-lo és de pati de col·legi», afirma Neus Arqués, analista digital i cofundadora de l'agència Manfata. «Els polítics han de considerar les xarxes socials com ho fan amb un miting. I sempre hi ha hagut rebentamings».

El consultor en xarxes socials Genís Roca també considera «lamentables» la proposta de Fernández Díaz i es pregunta per què no s'estén el mateix control a tertúlies en ràdios i televisions. «No entenc la vigilància proactiva. Això és satenitzar el canal digital i social». ■

demna dels que l'havien assenyalat com a pederasta a Twitter. La falsedat s'havia construït a partir d'un reportatge de la BBC sobre un polític pedòfil a qui la cadena no identificava. La dona del llavors speaker de la Cambra dels comuns, Sally Berrow, va ser qui, en un tuit, va associar el nom de McAlpine amb el cas. McAlpine la va denunciar per difamació i va aconseguir que un jutge la condemnés. Per a les 500 persones que havien retuitejat o abundat en la calúmnia, l'assumppte va acabar en pactes extrajudicials i indemnitzacions donades a una oenagè. McAlpine va morir el gener passat, amb el seu honor rehabilitat. ■

Los anuncios de la televisión se comunican con su móvil

Fujitsu apuesta por el 'cloud', la supercomputación y el internet de las cosas para rejuvenecerse

ALFONSO SIMÓN *Tokio (Japón)*

Fujitsu se propone estar detrás de todo lo que nos conecta a la red... multitud de servicios y productos tanto industriales como dedicados al consumidor. El gigante industrial japonés presentó ayer en Tokio su estrategia futura con el objetivo de poner la tecnología al servicio de las personas, con servicios *cloud*, el internet de las cosas, en manufactura, para *smartphones* o sensores. La compañía, nacida en 1935, intenta así rejuvenecer su modelo de negocio hacia lo que denominan Human Centric Innovation.

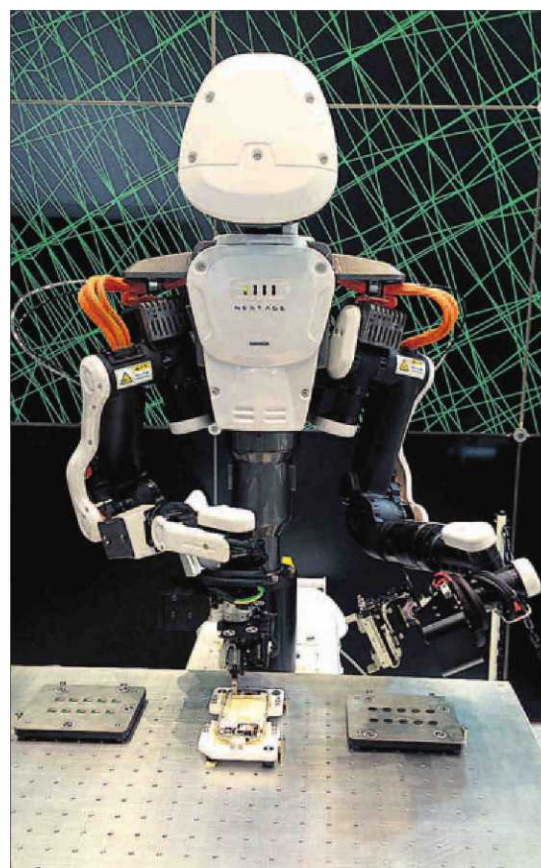
El lugar elegido es su cita anual Fujitsu Forum, donde la compañía reúne a clientes y socios de todo el mundo para explicarles sus avances. La empresa invierte anualmente alrededor de 215 millones de euros al año en I+D, emplea a más de 160.000 personas en el mundo y el pasado año facturó 33.730 millones de dólares, un 8,7% más que el ejercicio anterior. El grupo abandonó los números rojos y tuvo unos beneficios de 349 millones, que prevén triplicar en 2014 gracias a los nuevos productos y servicios.

Una de las apuestas de Fujitsu es hacer más inteligente y sencilla la forma de comprar a través de la red, como demostraron sus responsables en las innovaciones expuestas a sus clientes. Una de las novedades es la asistencia a la compra a través del seguimiento visual. Un potencial consumidor mira a un objeto

en una estantería o en un escaparate, el sensor detecta por ejemplo qué prenda está observando y le ofrece una serie de información en una pantalla. O si coge con la mano un perfume, el sistema detecta cuál ha sido, reconoce si es hombre o mujer a través de una cámara, le expone razones comerciales a través de un vídeo y le manda un cupón de descuento a su móvil.

Más útil incluso para el comprador es la identificación de objetos en la televisión gracias al móvil. De manera semejante a cómo funciona la aplicación Shazam, reconociendo una canción e identificando autor, letra o si la quiere comprar, Fujitsu ha desarrollado un identificador de imágenes publicitarias. Si usted está viendo la televisión y algo le interesa, solo tiene que enfocarlo con su *smartphone*, que detectará de qué se trata. Por ejemplo, si es un anuncio de una aerolínea, el sistema le llevará directamente al sitio de comercio electrónico de la compañía, le dará información de la ruta y precio.

Esta es una de las grandes apuestas de la firma nipona: la conexión constante entre multitud de objetos a través de sensores conectados a la red, lo que los expertos denominan el internet de las cosas, una de las revoluciones que llegan en la era digital. Según las cifras proporcionadas por Fujitsu, en 2013 funcionaban 10.000 millones de estos sensores y para 2020 se esperan que sean más de 50.000 millones. Su uso es variado: en

Robot humanoide para la manufactura, ayer, en Fujitsu Forum en Tokio.

TABLETA 3D

● Una de las novedades aportadas por Fujitsu de cara al cliente final es la tableta Haptic, revelada en el pasado Mobile World Congress. Su tecnología permite detectar al tacto diferentes superficies, más rugosidad, arena o incluso sentir las cuerdas de una guitarra.

● Coches con microcámaras y sensores, que aportan nuevos ojos al conductor sobre el tráfico exterior y además se conectan a los servicios de tráfico para ofrecer información sobre las mejores rutas o respecto a la conducción ecológica. El fabricante Toyota ya está lo está incorporando.

chips localizados en la ropa, que mandan información sobre constantes vitales, hasta otros destinados a las ciudades inteligentes. Para ello, la empresa se centra en desarrollar los servicios en la nube y los supercomputadores que soportan la enorme magnitud de datos.

En ese campo, también presentó un guante y un casco inteligente para los trabajadores de la industria, que al posicionarse frente a tuberías, tanques o cadenas de montaje pueden ofrecerle información sobre averías o sobre la calidad de forma sencilla. Para la compañía, la división de soluciones tecnológicas dedicada fundamentalmente a empresas, banca y sector público, supone la mayoría de sus ingresos.

Precisamente en banca, Fujitsu fabricará en su factoría de Málaga otra de las principales novedades para sus clientes: cajeros automáticos con reconocimiento a través de las venas de la palma de la mano. Este sistema identifica a cada persona en menos de dos segundos y en breve van a comenzar a ser utilizados en Europa. 10 millones de personas en el mundo ya utilizan esta tecnología.

Programa de compra asistida con seguimiento visual.

Chips para cultivar lechugas

Subido a un escenario, frente a cientos de clientes (en una presentación al más puro estilo Silicon Valley a la japonesa), Masami Yamamoto, presidente de Fujitsu, sacó una bolsa de hojas de lechuga, la abrió y probó con un pequeño bocado. Se trata de la primera hortaliza cultivada por el gigante industrial, como muestra de lo que el internet de las cosas y las supercomputadoras pueden hacer por un país tecnológicamente muy

avanzado pero que ha ido abandonando su agricultura por falta de productividad.

La lechuga es producida en instalaciones esterilizadas como las que se utilizan para fabricar chips de teléfonos móviles y otros productos electrónicos de consumo. El año pasado la compañía de semiconductores reutilizó una de sus fábricas para la producción de lechuga, y este mes ha comenzado a vender este producto especial por 4,90

dólares por cada 90 gramos, se vende a más del doble del precio de una lechuga convencional. Se trata, según la empresa, del centro más grande de este tipo enfocado a la producción de verduras bajas en potasio. Un conjunto de sensores monitorizan todos los aspectos de la producción. Además, cuentan con un sistema basado en la nube que calcula factores como el momento ideal de la cosecha.

Bolsa de lechuga cultivada por Fujitsu.

Els internautes, contra el control polític de les xarxes socials

Juristes i usuaris critiquen els plans d'Interior d'endurir els delictes lligats a opinar a internet

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

L'assassinat de la presidenta de la Diputació de Lleó, Isabel Carrasco, ha tornat a revifar el debat sobre si cal aplicar límits a la llibertat d'expressió específics per a les xarxes socials. El ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, encenia dimarts la polèmica amb unes declaracions en les quals deia que s'havia "de netejar les xarxes d'indesitjables". L'endemà explicava que treballaria conjuntament amb el ministeri de Justícia per abordar "instruments legals addicionals" per perseguir conductes a internet.

El sindicat Unió Federal de Policia aposta directament per crear una figura jurídica nova: el delictes de violència a internet. Defensen que, més enllà del que fixa el Codi Penal, es consideri una ofensa a les xarxes com a "violència executada en massa a través d'internet" i que es tipifiqui com a delictes "més greu que les injúries o les calúmnies ja previstes en el Codi Penal".

El globus sonda de Fernández Díaz ha trobat algun suport inesperat, com el del diputat del PSOE José Martínez Olmos, que defensa que hi hagi més regulació de les xarxes. I, ahir, tant *El Mundo* com l'*Abc* parlaven als editorials a favor de les tesis defensades pel ministre. A més, a la tarda transcendia la detenció d'un jove a Tavernes de la Valldigna (València), per haver demanat la

mort de polítics a Twitter. El jove, que tenia uns 600 seguidors, havia intensificat els missatges d'aquest estil arran de la mort de Carrasco.

Però les paraules de Fernández Díaz han desfermat una allau de protestes entre els internautes, incloent-hi les principals associacions del sector. Víctor Domingo, president de l'Associació d'Internautes, critica aquestes hipotètiques reformes legals en conversa amb aquest diari. "La llibertat d'expressió és un assumpte molt complex, però el ministre té a la seva disposició un munt d'eines en el món físic, que són les que haurien de regir també en el virtual".

Domingo rebutja aquesta noció que la xarxa és terreny adobat per a la impunitat, ja que els usuaris es poden amagar rere un pseudònim. "Anonimat no és impunitat. Els delictes a internet són, de fet, molt més fàcils de perseguir que els del món físic. Si jo escric un missatge injuriós en una paret, és difícil que m'enganxin. Però a la xarxa, tot hom té la seva IP i, si el jutge ho aprova -no el govern o la policia-, se'm pot localitzar molt fàcilment", raona.

Voluntat censora

Les motivacions d'aquesta reforma legal suggerida pel ministre són clares, a ulls del president de l'Associació d'Internautes. "Els polítics, per regla general, no tenen actituds amistoses amb internet", diu Domingo. "Cal recordar que ells són in-

termediaris i internet elimina aquesta necessitat d'intermediació perquè és un sistema d'organització ciutadana amb molta autonomia. Rere les mesures anunciades hi ha un element de censura important".

La proposta de mesures específiques per a les xarxes socials també l'han rebuda amb escepticisme nombrosos juristes. "És molt més senzill seguir aplicant a la xarxa els mecanismes legals que ja tenim en el món analògic", explica Rafael Bustos, professor de dret a la informació de la Universitat Pompeu Fabra. "Si ara es comencen a imposar condemnes més dures, no crec que millori gens la situació. Ara bé, si fomentéssim l'educació perquè l'usuari sigui conscient que quan parla a les xarxes ho està fent potencialment al món, aleshores potser sí que resolldrem alguna cosa", explica.

Ricard Boned, professor del màster de dret i TIC a Esade, tampoc creu que la solució sigui crear eines jurídiques *ad hoc* per a les xarxes: "Les mateixes plataformes tenen mitjans i sistemes per eliminar els comentaris que són ofensius, si bé és cert que no sempre funcionen amb l'agilitat desitjable. Però no veig necessitat de mesures específiques. S'ha de perseguir la injúria i la calúnnia, sí. Però les eines que tenim fan que això ara ja sigui perfectament perseguible".

"Es significatiu que aquest cas l'hagi enarborat el govern espanyol, no pas la família de la dona assassi-

Reacció La policia deté un jove valencià de 19 anys per haver incitat a matar polítics

nada", assenyala Boned. Actualment, la policia no actua d'ofici en un delictes d'injúries, sinó que és la persona a qui s'ha lesionat l'honor la que ha de cursar denúncia.

Un dels problemes afegits que presenta la criminalització dels missatges a la xarxa és la dificultat de dimensionar la pena en funció del suposat gran creat. Un usuari amb pocs seguidors pot emetre un

Disculpes, dimissions, multes i penes de presó: tipologia variada de conseqüències per als tuits més polèmics

14/09/2012

Gallardón anuncia que castigarà l'ús d'internet dels antisistema

El ministre de Justícia, Alberto Ruiz Gallardón, presenta les línies mestres de la reforma del Codi Penal que impulsa el seu departament. Un dels articles nous que s'anuncia dictamina penes de presó de tres mesos a un any per a qui transmeti a través de les xarxes "missatges o consignes que incitin a la comissió d'algun dels delictes d'alteració de l'ordre públic o que reforcin la decisió de cometre'ls". El Codi encara no s'ha aprovat.

01/02/2014

Una detenció per presumpta amenaça als antidisturbis

L'activista Mario Corte, membre de la Xarxa Solidària Antirepressiva, va ser detingut durant tres hores per haver piulat un tuit que la policia va considerar d'"amenaces als antidisturbis". Segons va denunciar el sindicat policial SUP, el missatge en qüestió, emès des del compte @republico111, i sota el nom "República Española" deia: "Qualsevol que tingui un veí antidisturbis que ho publiqui a les xarxes. Hi anirem i els perseguirem".

03/02/2014

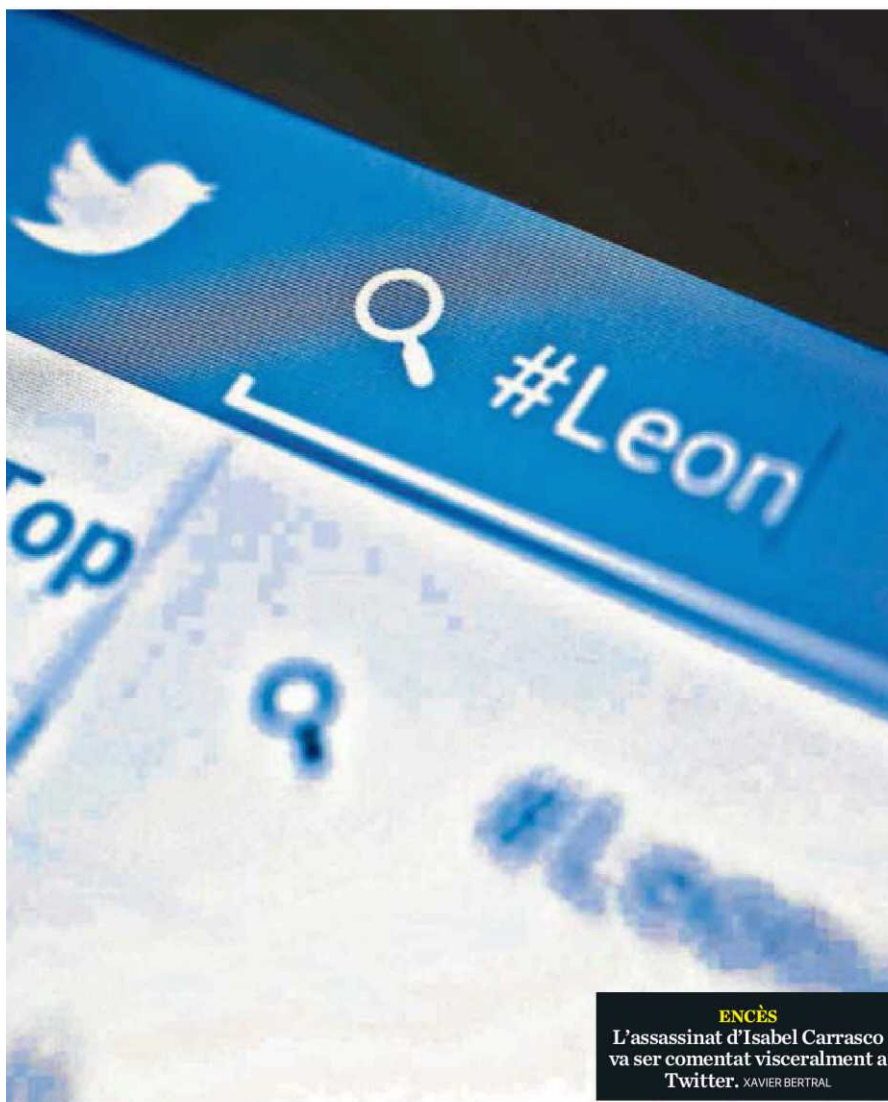
Un any de presó per haver demanat el retorn dels Grapo

L'Audiència Nacional condemna a un any de presó una jove de 21 anys que va escriure diversos missatges a Twitter en què demanava el retorn de la banda terrorista Grapo. "Que tornin els Grapo. Necessitem una neteja urgent de fatxes" o "Prometo tatuar-me la cara de qui engegui un tret a la nuca a Rajoy i De Guindos", van ser alguns dels missatges perseguits. En total, l'Audiència va considerar que una vintena dels missatges emesos per l'acusada eren constitutius de delictes en tenir contingut "radical i violent". La jove -que va acceptar la pena en acord de conformitat- no va entrar a la presó, en no tenir antecedents penals.

28/04/2014

Una detenció massiva per enaltiment de terrorisme

La Guàrdia Civil deté 21 persones en cinc comunitats autònomes per delictes d'enaltiment del terrorisme. Tenint en compte que no existien connexions entre els diferents casos, es va interpretar l'operació com un avís a navegants (d'internet). Els arrestats havien llançat proclames aplaudint atemptats ja comesos, donant la benvinguda a membres d'ETA excarcerats o bé enaltint el jihadisme. Els casos es van derivar a l'Audiència Nacional.

ENCÈS
L'assassinat d'Isabel Carrasco
va ser comentat visceralment a
Twitter. XAVIER BÉRTAL

missatge injuriós que acaba repu-
lat moltes vegades. I hi ha també
l'efecte amplificador que els mitjans
apliquen sobre diferents missatges.
"Missatges que en el món físic no
tindrien cap transcendència ni
abast, en el virtual acaben agafant
una dimensió imprevista", detalla
Josep Lluís Micó, catedràtic de pe-
riodisme a la Facultat de Comuni-
cació Blanquerna. "Els mitjans ju-

guen un paper important quan re-
produeixen missatges".

Des de la seva perspectiva, també
s'ha de posar el focus en l'educació
en les xarxes. "Lluny d'aplicar un
sistema de control o censura, cal
apel·lar a la responsabilitat de les
persones", explica. "I les exigènci-
es són diferents per a un individu o
un mitjà, tot i que davant del Codi
Penal hi respon tothom". ■

Support
Un sindicat
policia
demana crear
un delict
de "violència
a internet"

Abast
Els experts
advoquen per
més educació
sobre com ser
responsable
a la xarxa

07/05/2014
D'una petició de cinc anys de
presó a 1.300 euros de multa

Una jutge multa Luis J.M. amb
1.300 euros per haver injuriat la
delegada del govern de Madrid,
Cristina Cifuentes. El jove havia
escrit insults contra la política (li
deia "puta" en un missatge). L'acu-
sació particular demanava inicial-
ment una pena de cinc anys de pre-
só (tot i que el veredict es va pren-
dre per acord entre les parts). El
condemnat va haver de publicar la
sentència a les seves xarxes i tan-
car els perfils que tenia actiu.

13/05/2014
Dues dimissions al PSOE per
comentaris sobre la mort a Lleó

"No vull comentar, però qui sembla
vents cull tempestes". Aquest mis-
satge, penjat al seu mur de Face-
book, li va costar la dimissió a Susa-
na Camiño, regidora del PSOE a Vi-
lagarcía d'Arousa. La política va
presentar la seva renúncia, obliga-
da pel partit després de l'escàndol
generat per la frase quan es va con-
vertir en viral. Beatriz Martínez
Sancho, regidora a Meis (Ponteve-
dra), també va dimitir per un co-
mentari semblant.

MITJANS

L'acomiadament d'Abramson revela tensions a 'The New York Times'

El diari parla d'un assumpte de gestió de la redacció i altres de discriminació salarial per una qüestió de sexe

FRANCESC PEIRÓN
Nova York. Corresponsal

Jill Abramson es va tatuar una *t* de caràcter gòtic a l'espatlla. La *t* que simbolitza el *The New York Times*. Des del càrrec de directora, es va gravar a la pell la seva lleialtat institucional. De res. No li ha servit de res. L'editor, Arthur O. Sulzberger jr., no va fer cap esforç públic dimecres per edulcorar el seu acomiadament. No hi va haver menció de la seva contribució en l'exitosa aplicació del model de subscripció digital –pràcticament 800.000–, en el llançament de nous productes en línia o en la important frenada de la caiguda de vendes de l'edició impresa i la recuperació del mercat publicitari.

El moviment va agafar els empleats per sorpresa. Sulzberger només els va explicar, en absència de la protagonista, que el canvi es devia a "una qüestió de la gestió de la redacció". El seu nom va desaparèixer immediatament de la manxeta. Jill Abramson, de 60 anys i al càrrec des del 2011, va ser la primera dona al capdavant del rota-

EFE / ARXIU

Jill Abramson (60 anys) ha estat rellevada per Dean Baquet (57)

tiu. En un altre pas de rosca, la succeeix el seu número dos, Dean Baquet, de 57, que es converteix així en el primer negre al comandament de la redacció de la *Dama Grisa*.

Les especulacions van saltar tot seguit. En només tres anys, el propietari havia perdut la seva confiança en la directora. Uns en busquen el motiu en un

conflicte de discriminació salarial per qüestió de sexe, mentre que d'altres –entre els quals, la versió oficial– apel·len a un factor més mundà: la falta de sintonia entre Abramson i bona part de la redacció. Sobretot amb Baquet, que en alguna ocasió va perdre els nervis i no va poder reprimir l'expressió del seu desacord colpejant taules o parets.

A la pàgina web de *The New Yorker*, el reconegut expert en mitjans Ken Auletta esmenta en primer lloc com a motiu d'aquesta ruptura la petició d'Abramson de cobrar el mateix que el seu antecessor, Bill Keller. Entenia que li pagaven menys per ser dona, reclamació que va enervar un editor que en el passat va ser acusat de discriminar per raons de sexe. Però el mateix Auletta assenyala que

La primera dona directora es va tatuar la 't' del 'Times' per lleialtat, que poc li ha valgut

d'altres neguen la discriminació salarial d'Abramson –Keller feia més anys que era a l'empresa– i apunta un conflicte amb el director general, Mark Thompson (fitxat de la BBC el 2012), i, coincidint amb el *Times*, un xoc amb part dels periodistes. El detonant seria el seu intent de fitxar Janine Gibson de *The Guardian*, per posar-la d'ajudant: es va interpretar com una marginació de Baquet, amb el qual ja va competir el 2011 per la direcció.

Baquet va elogiar Abramson, de brillant carrera en el reportisme. Però va tancar amb la citació del que un dia li va dir un col·lega: "Els grans directors també poden ser humans".●

Joe Sacco durant una trobada amb el periodista Enric González, durant la qual va parlar de còmics, periodisme i història. CÈLIA ATSET

L'honestat brutal dels còmics de Joe Sacco

L'autor nord-americà explica el seu desconcert davant la naturalesa humana

Crònica

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

El nord-americà Joe Sacco (Malta, 1960) és un dels convidats del Saló del Còmic de Barcelona, i ahir va passar per la Fnac L'Illa per parlar de la seva última obra, *La Gran Guerra* (Mondadori), que il·lustra el primer dia de la Batalla del Somme. "Aquesta batalla reflecteix tot l'horror de la guerra, i volia recordar que aquell 1 de juliol del 1916 van morir 20.000 soldats britànics. És a dir, tres vegades més que el nombre de soldats nord-americans morts durant les guerres de l'Iraq i l'Afganistan", va dir Sacco, un dels autors de còmic que també són llegits pels que habitualment no llegeixen còmic.

La primera part de la trobada la va conduir el periodista Enric González, que va reconèixer que quan fa uns anys el diari *El País* el va enviar com a corresponent a Jerusalem desconeixia que Sacco havia escrit i dibuixat *Palestina* (1983). "Vaig demanar a companys periodistes llistes de llibres sobre Palestina, i en totes hi sortia el de Sacco, però jo no sabia que era un còmic", va dir González. De la sorpresa, potser carregada del prejudici que nega valor intel·lectual al còmic, va passar a considerar Sacco "un dels grans periodistes de l'actualitat". Tanmateix, és un periodisme reflexiu i cuinat a foc lent que ha donat títols com *Gorazde: Zona protegida* (2000), sobre

la Guerra dels Balcans. "No m'interessa el conflicte per si mateix, sinó conflictes concrets com el d'Israel i Palestina, per al qual no veig solució", va dir Sacco sense amagar el desencís. I amb elegància i contundència va recordar que ha tingut problemes de difusió als Estats Units: "No puc parlar de censura, però algunes llibreries no van voler vendre *Notes al peu de Gaza* i alguns mitjans no van voler entrevistar-me. En canvi, sí que ho han fet amb *La Gran Guerra*".

"Tardi és l'autèntic mestre"

Sacco va confessar que el seu interès per la Primera Guerra Mundial ve de lluny, però que no s'atrevia a traslladar-la al còmic intimidat pel "poderós treball" de Jacques Tardi. "Fins que un dia el mateix Tardi em va dir que ho intentés", va explicar Sacco, que també va reconèixer que es mou entre "el marxisme i l'anarquisme". "Aprecio més l'anàlisi que el plantejament utòpic de l'anarquisme, perquè se suposa que has de ser optimista i confiar en la naturalesa humana", va dir.

Sacco, que treballa en una obra sobre l'antiga Mesopotàmia, ha abandonat els conflictes del present i la feina sobre el terreny. "Quan penses més en tu que en els altres vol dir que estàs perdent l'eficàcia", va admetre. Fins fa poc buscava històries particulars. Ara mira al passat i la col·lectivitat. Intenta "comprendre la naturalesa humana", per exemple, per entendre com pot ser que "gent intel·ligent persisteixi a negar l'evidència de matances com la de Srebrenica". —

Mira, mira, un avió!

De vegades llegeixes les notícies de diaris i revistes estrangeres a través de *links* que has buscat per Twitter. La descoberta de l'ideal periodístic que és el *New Yorker* o de la campanya per posar un carrer a Dovlàtov a Nova York o de punts de vista, lectures i mogudes inconeguts l'has fet a Twitter. Buscant, és clar. Però has pogut mirar enllà. A Twitter has trobat articles, curiositats, ximpleries, actes, aforismes, versos, burrades, pèrdues de temps, insults... Una gran escudella amb tot allò d'interessant i d'odiabla propi dels mamífers parlants. Normal, no? Les xarxes socials, com els mòbils, com les bicicletes, com les fulles d'afaitar, la brioixeria industrial, els condons, les cordes, les pilotes, la televisió, els escacs o el ganxet no són altra cosa que l'ús que se'n fa. (I no les criminalitzem d'inici, oi?). Però a diferèn-

Com les fulles d'afaitar, els condons o el ganxet, el Twitter no és altra cosa que l'ús que se'n fa

cia dels condons, el ganxet o les fulles d'afaitar, la velocitat de circulació del Twitter la converteix en una arma poderosa, també de doble fil, sí, és clar. Si fins i tot els versos de Martí i Pol –i la seva repetició extenuant– tenen doble fil!

Però passa una cosa: el debat és que no hi ha debat. Al Twitter hi ha molts imbècils, tants com a la barra del bar o al carrer buscabregues. No obstant això, la vida dels imbècils ambulants és una cosa, i no ve d'ara. L'altra és que el govern espanyol diu: "Mira, mira, un avió!" I aprofita per fer passar bou per bèstia grossa i aprofita per, nyec, fer una altra cargolada i menjar-se un tros més de llibertat i democràcia. En pro de la llibertat d'expressió val tot? No, si precisament per això no s'entenen les presses a tallar –suposadament– les injúries al Twitter, quan el govern espanyol es podria entretenir amb l'enaltiment al feixisme de comptes de Twitter, pàgines web o concentracions d'octubre i novembre. Fa uns mesos, Erdogan, el primer ministre de Turquia, va tallar Twitter i Youtube al país. Aleshores t'ho miraves com la típica reacció d'un país llunyà amb falta de tradició democràtica. Però mira, mira, un avió!

*Els grans debats de l'actualitat
en mitjans d'aquí i del món*

No forceu Google a 'oblidar'

(THE NEW YORK TIMES)

El Tribunal de Justícia de la UE va sentenciar dimarts que els europeus tenen un limitat dret a ser oblidats pels motors de cerca com Google. [...] L'impacte de la decisió del Tribunal és massa ampli i alhora massa restringit. És massa ampli perquè permet als individus impedir l'accés a fets relatius a ells mateixos que s'expliquin en documents que s'han fet públics. Això és una forma de censura [...]. A més, el test per a l'eliminació que s'espera que utilitzin els motors de cerca és tan vague—els resultats de cerca s'han d'excloure si són “inadequats, irrelevants o ja no rellevants”—que segurament els motors de cerca

es curaran en salut i accediran a la majoria de les peticions.

Però l'impacte de la decisió adoptada pel Tribunal és alhora estranyament restringit perquè no implica l'eliminació de la informació indesitjada. El Tribunal [...] només troba problemàtic que els motors de cerca llistin les pàgines on hi ha aquesta informació [...]. Per tant, no s'oblidaran, malgrat l'intent explícit del Tribunal de protegir aquest dret. [...]

En aquest sentit, potser el progrés ha estat limitat per una falta d'imaginació de Google, del Bing de Microsoft i d'alguns altres intermediaris [...]. Els motors de cerca generalment tracten els noms personals com termes de cerca qualssevol: les dades són les dades. [...] Què passaria si les empreses dels motors de cerca pensessin de manera més creativa sobre aquest tipus de cerques? El 2007, Google va fer uns experiments admirables en aquesta àrea: va introduir al seu agregador Google News una ei-

na que permetia a les persones citades o esmentades en un article afegir-hi comentaris al costat en els resultats de la cerca. Així, aquests participants podien oferir als lectors de Google News una explicació, una disculpa o un argument per contrarestar el que estaven a punt de llegir (els acadèmics van ser dels primers a utilitzar aquesta eina, sovint afegint comentaris per contextualitzar la cita que un periodista havia posat en boca seva). [...]

Per als que creuen en el dret a ser oblidats, aquesta proposta evidentment es queda curta. Però sospito que, en diversos casos, el desig d'aquest dret és merament el desig de no tenir la pròpia vida exposada al món de manera mecànica i sense revisió [...]. És un desig legítim que la meua proposta satisfà. [...]

[14 de maig]

JONATHAN ZITTRAIN

PROFESSOR DE DRET I INFORMÀTICA
A LA UNIVERSITAT DE HARVARD

La periodista Cèlia Quintana ha estat guardonada amb el premi a la Seguretat Viària

REDACCIÓ | MANRESA

■ La periodista de Catalunya Ràdio Cèlia Quintana ha estat premiada en la primera edició dels guardons a la Seguretat Viària, que atorga el Servei Català de Trànsit, i que seran entregats avui al migdia just abans de la cloenda del VI Congrés Internacional sobre Polítiques Europees de Trànsit. El premi és un reconeixement a la trajectòria professional i a la implicació en el món de la seguretat viària dels premiats.

Cèlia Quintana Martorell fa 25 anys que treballa al departament d'informatius de Catalunya Ràdio. Ha estat redactora i locutora de Catalunya Informació, durant el

CATALUNYA RÀDIO

Cèlia Quintana

primers 5 anys de l'emissora. Més tard es va incorporar a l'equip viari del grup d'emissores. Fa 15 anys que fa informació viària i ha coordinat l'equip viari. Diàriament informa de la situació de les carreteres a Catalunya Informació. El periodista de Tv3 Sebastià Roca també ha obtingut aquest premi.

Mediapro compra el servei de TV per internet TotalChannel

Mediapro ha comprat TotalChannel, una plataforma de televisió per internet que permet accedir, a través de qualsevol dispositiu amb connexió a la xarxa –*smartphone*, tauleta, ordinador, televisor connectat o PlayStation–, a tots els continguts de nou canals de pagament, com Fox, AXN

o National Geographic, per 9,99 euros al mes. A partir d'ara, TotalChannel donarà accés també a Gol Televisión, i els abonats a aquest canal podran contractar el nou servei a un preu promocional. D'aquesta manera, Mediapro “reforça la seva aposta per la televisió *premium*”.

Mediapro compra Totalchannel i la farà accessible als abonats de Gol TV

► El grup de comunicació Mediapro ha adquirit Totalchannel, una plataforma de continguts en línia de pagament, que serà accessible per als seus abonats al canal de futbol de pagament Gol TV, segons informa un portaveu de l'empresa. Les mateixes fonts han indicat que amb la compra de Totalchannel, operació que s'ha formalitzat aquesta setmana per un import que no ha transcendit, Mediapro reforça la seva aposta per la TV prèmium, que és com es denomina la televisió de pagament. Des del 2013 Totalchannel ofereix continguts dels canals de televisió Fox, AXN, TNT i d'altres. / Efe

L'indiscret

Amenaces a periodistes d'El Matí Independent

Ja sabíem que el periodisme era -i és- una professió de risc. I que aquest diari s'ha distingit per la independència i valentia amb què defensa la llibertat d'informació. Però no ens podíem imaginar que rebríem anònims amb amenaces. Alguns d'aquests missatges van adreçats a un periodista en concret, al qual es 'commina' a deixar el diari si no vol patir-ne les conseqüències. Lamentable.

Vivendi obté un 20,1% més

■ El grup francès de lleure i comunicació Vivendi va aconseguir un benefici de 161 milions d'euros fins al març, un 20,1% més que en el període anterior. La facturació es va situar en 2.722 milions, la qual cosa suposa una reducció del 3,7%. El deute financer es va reduir en 2.000 milions, i va quedar en 11.200 milions d'euros. / Agències